

připustil, že byt fakticky vyklidil 11. dubna 1928, že klíče od bytu sice odevzdal ředitelství gymnasia, že však při zpětvzetí určovací žaloby, že výpověď dána byla, prohlásil právnímu zástupci vlastníka domu, že mu je lhostejno, co se s bytem stane, a složenou činži vzal zpět. — Toto prohlášení nájemníka nelze vykládati jinak, než že po vyklizení bytu nechtěl dále zůstat v nijakém právním poměru k vlastníku domu.

Vycházejí z právního názoru, že překážkou zajištění bytu může jediné býti takové rozvázání dosavadního poměru, jež přivoděno bylo formální výpovědí, a neuznávají v důsledku toho za rozhodnou okolnost, zda dosavadní nájemní poměr byl či nebyl před zajištěním bytu rozvázán dohodou stran a faktickým vyklizením bytu, se žal. úřad námitkou st-lovou vůbec nezabýval. Ježto opomenutí to spočívá na mylném výkladu předpisu § 13 odst. 1 zák. č. 118/28, bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

Č. 8047.

Řízení před nss-em: * Přiznání odkladného účinku dle § 17 zák. o ss může býti zúčastněnou stranou naříkáno stížností k nss-u.

(Nález ze dne 20. června 1929 č. 12.534.)

Věc: Obec V. a Jan S. v U. proti ministerstvu zemědělství o odkladný účinek stížnosti.

Výrok: Stížnost obce V. se odmítá jako nepřipustná. K stížnosti Jana S. se nař. rozhodnutí zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Rozhodnutím ze 3. prosince 1926, vydaným podle § 2 les. zák. ze 3. prosince 1852 č. 250 ř. z., zamítlo min. zeměd. v cestě instanční žádost Františka K. v U. za povolení vyklučení lesních parcel č. kat. v kat. obci V. — Podáním ze 16. května 1927 oznámil František K. u osp-é v T., že proti cit. rozhodnutí podal stížnost k nss a žádal, dovolává se § 17 zák. o ss, aby stížnosti přiznán byl odkladný účinek s tím, že není veř. zájmu, který by vyžadoval okamžitého vyhovění příkazu, kdežto jemu by vyhověním vzešla nenahraditelná škoda. — Min. zeměd. nař. rozhodnutím vyhovělo této žádosti a stížnosti přiznalo odkladný účinek podle § 17 zák. o ss, vycházejíc z úvahy, že veřejný zájem nevyžaduje neprodleného výkonu nař. rozhodnutí a že by strana výkonem tím utrpěla neodčinitelnou újmu v případě, že by její stížnost nebyla zamítnuta.

O stížnostech uvážil nss toto :

Zák. o ss ustanovil v § 17, že stížnost k nss podaná nemá odkladného účinku, že však st-l může žádati za odklad u správního úřadu, který má odklad povolit, nevyžaduje-li veř. zájem, aby rozhodnutí bylo neprodleně vykonáno, a vzešla-li by výkonem tím st-li nenahraditelná škoda. — Z tohoto znění zákona plyne, že správní úřad je povinen straně, jež podala stížnost k nss do rozhodnutí tohoto úřadu, povolit žádaný odklad, jsou-li oba shora uvedené předpoklady splněny.

Žal. úřad shledal, že jsou v sporném případě dány oba předpoklady § 17 a stížnosti Františka K. odkladný účinek přiznal.

Stěžující si obec V. brojí ve své stížnosti proti tomuto přiznání odkladného účinku, namítajíc, že zájem veř. skutečně toho vyžaduje, aby lesní plocha byla co nejdříve zalesněna. Než nss shledal stížnost obce V. nepřipustnou a to z toho důvodu, že obec ta v řízení správním nevyšťupovala jako účastná strana. Hájení pak veř. zájmů po rozumu § 17 cit. zák. je věcí příslušného správního úřadu, jest jeho dozorčím právem, na jehož výkon vzhledem k tomu, že tu nejde o ochranu subj. práv obce, nemá tato nároku. Nedostává se jí proto vzhledem k ustanovení § 2 zák. o ss potřebné legitimace ke stížnosti.

Jinak je však se stížností Jana S., jenž jako majitel sousedního lesa je legitimován po rozumu § 2 zák. o ss k podání stížnosti na nss.

Jan S. cítí se napadeným rozhodnutím ve svých subj. právech poškozen a namítá, že předpoklady § 17 zák. o ss pro přiznání odkladného účinku stížnosti K-ově tu dány nejsou, vytýkáje jmenovitě, že jest zřejmý rozpor mezi napadeným rozhodnutím a rozhodnutím ze 3. prosince 1926, pokud je v nich řeč o veř. zájmech.

Nss dal ve směru tom stížnosti za pravdu, shledav, že tu vytýkaný rozpor mezi zmíněnými rozhodnutími žal. úřadu skutečně je. Neboť, kdežto rozhodnutím ze 3. prosince 1926 vyslovil žal. úřad, že veřejný zájem vyžaduje neprodleného zalesnění určité části lesní plochy, která byla předmětem sporu, přiznal naproti tomu napadeným rozhodnutím stížnosti K-ově odkladný účinek, vycházející z úvahy, že veřejný zájem nevyžaduje neprodleného výkonu, t. j. neprodleného zalesnění této části lesní plochy.

Pro tento zřejmý rozpor mezi oběma uvedenými rozhodnutími bylo napadené rozhodnutí zrušiti pro vady řízení.

Č. 8048.

Lesnictví: O pojmu »služebností lesních« a o příslušnosti politických úřadů podle § 9 lesního zákona.

(Nález ze dne 20. června 1929 č. 12.635.)

Věc: Dr. Jan Č. v Ch. proti ministerstvu zemědělství o lesní služebnost.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Osp v K. vydala st-li výměr z 24. března 1924, jenž zní: »Na základě výnosu býv. místodržitelství v Praze z 18. prosince 1866 a na základě přípisu zv-u Král. Česk. z 15. února 1867, vloženo bylo dle knih. vložky zem. desk č. 757 (panství Ch., list C) pro dočasného vlastníka hostince č. p. v Ch. právo na požitky ročních 9 sáhů 5/4 loketního měkkého dříví palivového dolno-rakouské míry a dvou kusů borovic, každého o obsahu 15 krychlových stop dříví, kteréžto druhy dříví jest vykázati v I. polovici měsíce října každého roku z lesů panství ch-ského a dočasný vlastník hostince č. p. v Ch. jest povinen toto dříví vlastním nákladem poraziti a odvézt po stávajících lesních cestách během 6 neděl ode dne vykázání. Majitel hostince